

Så här i efterhand

Publicerad: 10 april 2014

Författare: Michael Jestin

Tråkigt nog blev det ingen final för Linde Volley utan Hylte/Halmstad tog platsen, med all rätt. Säsongen är nu över för Linde, en säsong som jag rent spontant skulle klassa som okej. Vi kan nu se tillbaka och uppmärksamma guldskörden och flopparna från året som gått. Vilka som väger tyngst är det upp till var och en att avgöra.

Guldskörden #1: Evelina Franks kliv till toppen

Evelina kom till Lindsberg som 17-åring år 2011. Det var då ingen tvekan om att hon skulle bli en framstående spelare, frågan var bara hur lång tid det skulle ta. Med facit i hand kan vi säga att svaret var två år. I år fick hon chansen då Tina Johansson valt att lämna klubben och efter att Ingrid Hansson valde att åka tillbaka till USA innan säsongens start, då arbetstillståndet tog för lång tid. Evelina skulle alltså fylla platsen efter en landslagsspelare, en plats som egentligen var menad för ett utländskt proffs, och hon har fyllt den med bravur. Styrka och fysik är Evelinas framstående egenskaper, vilket ger henne ett stort block och ett kraftfullt anfall. 20-åringen har presterat så bra i år att det gett henne en chans på landslagsuttagningen inför EM-kvalet. Något spel i landslaget blir det nog inte än för Evelina men inte lång tid återstår innan vi får se den blågula tröjan med Frank på ryggen.

Guldskörden #2: Marjorie Giordanos come back

Hösten var tung för Linde men då Marjorie kom tillbaka kom även lagets form tillbaka.

Marjorie visade snabbt vilken klasspelare hon är och varför hon tidigare utsetts till årets spelare i elitserien. Hon var borta i mer än ett år, vilket aldrig är lätt och kan innebära en lång inkörningssträcka, men hon kom tillbaka som en av seriens absoluta stjärnor. Direkt efter come backen började hon klättra i statistiken och slutade bland grundseriens femton bästa spelare sett till poäng tagna per set. Marjorie blommade sedan ut enormt i slutspelet och är, i skrivande stund, fortfarande bästa poängplockaren, på totalt 150 poäng på sju spelade matcher.

Floppen: Bättre sent än aldrig?

Som jag sagt tidigare så förväntade jag mig en finalplats av Linde och en lyckad sådan. När jag såg vilket lag man fått ihop i början av året så var jag övertygad om att det skulle resultera i ett nytt SM-guld. Organisatorisktstrul i klubben gjorde dock att man tappade två proffsspelare, Nadya Greseva ersattes snabbt med Klaudia Grelowska och Leah Best fick fylla Ingrid Hansson plats efter jul. Detta är självfallet saker som sänker moralen hos ett lag och i en klubb som helhet, men när Linde kom ut på plan i höstas syntes det alldeles för tydligt att den mentala biten inte stämde. Viljan att vinna fanns någonstans där i bakgrunden men den var helt kvävd av rädslan att förlora. När Marjorie kommit tillbaka till laget och Leah anslutit sig så började viljan få luft igen vilket gav Linde en framgångsrik vår. Formen kom, bättre sent än aldrig säger man, men tyvärr var det för sent. Förluster och misslyckanden hade redan lämnat djupa sår som man inte hann läka i tid för att nå det resultat vi hoppats på.

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/sa-har-i-efterhand/>